

smit af Udskrifter vedrørende retslige Undersøgelser- og Bevisninger og øvrige Dokumenter, som efter hans Skøn har Betydning for Sagen, og af hvilke trykte eller maskinskrivne Genparter omdøles til Dommerne. Derefter fremstiller han sin Opfattelse af Sagen, derunder Bevisførelsens Resultater, og de vedkommende Retsspørgsmaal. Forsvareren eller Tiltalte faar derpaa Ordet for en tilsvarende Udvikling; han lader de Dokumenter m. v. oplæse, som han tillægger Betydning udover de af Overanklageren fremdragne. Retten kan vedtage eller tillade saadanne Afvigelser fra den foreskrevne Forhandlingsgang, som maatte findes formaalstjenlige.

Omfatter Sagen flere Forbrydelser, kan Formanden lade Forhandlingen foregaa særskilt for hver enkelt Forbrydelse.

Formanden kan derhos bestemme, at Spørgsmaalet, om Tiltalte er skyldig, først skal forhandles og afgøres; i saa Fald finder Reglerne i Slutningssætningen af § 883 og i § 906 tilsvarende Anvendelse.

§ 921.

Saafernt Tiltalte er til Stede ved Domsforhandlingen, kan Rettens Formand rette Spørgsmaal til ham, der sigter til at tydeliggøre den af ham for Undersøgelsesretten afgivne Forklaring. Regelen i § 824, 2det Stykke, finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Optagelse i Retsbogen af Tiltaltes Svar.

Tiltalte har Ret til at faa Ordet efter Forsvareren.

§ 922.

Reglerne i §§ 848, 849, 850, 851, 852, 869, 879 og 880, 3die Stykke, finder tilsvarende Anvendelse ved Domsforhandling uden Nævninger.

Hvis Retten under Domsforhandlingen eller til et hvilket som helst Tidspunkt forinden finder det nødvendigt til Sagens fuldstændige Oplysning, at et Vidne eller en Syns- eller Skønsmand, der har afgivet Forklaring for Undersøgelsesretten, afhøres personlig for den dømmende Ret (§§ 171—172, jfr. 202), kan den paalægge Overanklageren at foranstalte den i saa Henseende fornødne Indkaldelse og eventuelt træffe Bestemmelse om Udsættelse af Domsforhandlingen om fornødent til en senere Retsdag.

Om Afhørelsen af saadanne Vidner og Syns- eller Skønsmand finder Reglerne i §§ 824, 2det Stykke, 874—875 og 878, 1ste Stykke, tilsvarende Anvendelse.

§ 923.

Bestemmelserne i §§ 881—882 finder ogsaa Anvendelse ved Domsforhandling uden Nævnings Medvirkning.

Efter at Parterne har haft Adgang til at udtale sig, optages Sagen til Dom.

Ved Afstemningen skal det Spørgsmaal, om Tiltalte er skyldig i den Forbrydelse, der lægges ham til Last, sondres fra Spørgsmaalet om Straffen og først bringes til Afstemning. Stemmes der særskilt om Strafforhøjelses- eller Strafnedsættelsesgrunde, bliver de Dommeres Stemmer, som har erklæret sig mod Tiltaltes Skyld, men er blevet i Mindretal, at regne til Gunst for Tiltalte.

§ 924.

Reglerne i §§ 896 og 907—908 er anvendelige ogsaa ved Domsforhandling uden Nævnings Medvirkning. Hvis Tiltalte er til Stede under Domsforhandlingen, og der